

Управлінські лайф-хаки підтримки Запорізького освітнього фронту (відкрита залікова робота з управлінської практики).З досвіду роботи в умовах воєнного стану - Заїченко Надії Дмитрівни.

***Віримо у майбутнє- в наших учнів!
Віримо в Україну!***

(Світлина кінця серпня 2024 року. У рідній школі, в м.Оріхові. В коридорі переходу від нового спортзалу до початкової школи)

Нещодавно стартував, а вже і йде до фінішу 2024-2025 навчальний рік. Я повертаюсь до школи...знов і знов, під обстрілами та гепанням по

околицях, в м. Оріхів... Все більше працюю віртуально – в хмарних технологіях.

Зігріває теплом у пошкодженій школі збережені на окремих стінах оформлення - символічний шкільний дзвоник з девізом школи латинською мовою та українською «Живи, рости і процвітай», а також куточок державного символу із гаслом золотими літерами «Майбутнє починається тут!» (*на першій світлині, цей вислів - за моєю спиною, щоправда, злетіла одна літера –м'який знак*). Зараз зовсім по іншому сприймаєш цей вислів про майбутнє і хочеться, щоб так воно й було. Чекаємо перемоги і миру, сподіваємося на відбудову, а тому продовжую підтримувати зв'язок з міжнародними фондами, німецьким – по спортзалу з переходом до корпусу початкової школи та

американським - по історичним пам'яткам (одноповерховий та двоповерховий корпус школи). «GIZ» відстежують стан споруд навчальних закладів, які були ними реконструйовані до повномасштабного вторгнення російського агресора, зокрема – це наша школа. А якщо німецькі друзі зацікавлені у відбудові школи, яку реконструювали, то вони зацікавлені і у відбудові нашого міста, який прагнуть нині завести в державний реєстр Федеральної Німеччини на відбудову. Адже, школа – це осередок дитинства, де формуються майбутні покоління, де формується майбутнє нашої України. Та, поки що діти не можуть повернутися до школи, у рідний Оріхів.

(завжди приїжджаю до школи у переддень Першого і Останнього шкільного дзвоника. 2024 рік).

Третій навчальний рік ми здійснюємо освітній процес в умовах воєнного стану, а тому використовуємо усі можливі дистанційні технології навчання, а також не втрачаємо можливості провести шкільне та коло по класах, на базі наших соціальних партнерів, у м. Запоріжжі. Таке собі, мистецтво маленьких кроків, коли вдається проводити окремі офлайн-консультації для молодших школярів, корекційно-розвиткові заняття, зокрема, вчителем-дефектологом, індивідуальні заняття з учнями, які на педагогічному патронажі, тощо. Наше мистецтво зрозуміле, яскраве і здатне захопити серця. Радіємо, що можемо ще один навчальний рік сіяти щедرو усім чим знаємо і вміємо в країні Знань.

Протягом минулорічного літа українська освітянська спільнота із зон активних бойових дій та тимчасово окупованих територій виборювала право навчати учнів в дистанційному режимі, зберігаючи школи, а значить і зв'язок батьків зі своїми територіями, з яких вони вимушені були евакуюватися. Вибороли, а отже плекаємо про школу щасливих дітей, обговорюємо важливі питання та відкриваємо на педагогічних радах кейси творчих родин, зокрема, з використання ШІ-технологій для формування в учнів критичного мислення. Бути вчителем- це бути сьогодні супергероєм у таких складних умовах. Вакансії в

закладі відсутні, у нас сталий, досвідчений і творчий вчительський колектив. Вчимо учнів думати добре, робити добре і буде добро. Особистість виховує особистість, а добро виховується добром. То ж, нехай світ простягає нам свої долоні і все буде Україна!

У закладі сьогодні 320 учнів у 15 класах, середня наповнюваність учнів у класі -21,3. До 1 класу прийшло 26 дітей, до 5 класу -29, до 10 класу -23 учня. На 2025-2026 н.р. буде складніше, але маємо надії зберегтися як заклад і будемо продовжувати навчати здобувачів освіти в дистанційному форматі. Важко, у таких умовах набирати 1 клас у кількості 20 учнів, але три попередні воєнні роки заклад набирав більше ніж 20. Проте, на наступний навчальний рік, заклад вже половину такого складу учнів до 1 класу набрав. Але може вже більше й не зможемо набрати, можливо й не буде 1 класу. І все ж, хоч мінімум, а може бути 2-3 першокласника на педагогічному патронажі, за станом здоров'я, так як є діти – інваліди. Багато учнів за кордоном, тому на наступний навчальний рік будемо без класів-паралелей. Нині є 10 клас –екстернат, який кількісно підсилить на наступний рік 11 клас, щоб його зберегти, і повну загальну середню освіту здобудуть «сильні» бажаючі учні нашої школи з числа випускників базової школи. Це складно і важко - навчати екстернів на добровільних засадах,

але 20 учнів до 10 класу , без закордону, на наступний рік набрати не зможемо. Відповідно, пішли таким шляхом. Через один навчальний рік переходимо на гімназію. Дуже хотілося б продовжити славу 143-річну історію школи. До того ж , багато вдалося зберегти довоєнних матеріальних цінностей школи. За 23-й рік, на посаді директора ввіреної мені школи, навчилася керуватися принципом : «Керувати – значить передбачати!».

Міграція батьків триває, а тому і кількість учнів у школі зменшується. Так, майже 50 відсотків минулорічних випускників-дев'ятикласників обрали свій рідний заклад для навчання у 10 класі, але частина з них сьогодні за кордоном. Повну загальну середню освіту у 2024 році здобули 19 учнів із 21 учня на початку минулого навчального року. Двоє учнів вибули протягом року за межі Запорізької області і змінили заклад навчання.

Проте, більше хотілось би розповісти про випускника 11 класу Максима Кирпу, який у нашій школі навчався з 1 класу, мав завжди відмінні і добрі результати у навчанні. Для нього в усьому є приклад його рідного брата Олексія Кирпи, який у 2015 закінчив наш заклад із золотою медаллю. Олексій у 2019 році закінчив Харківський авіаційний інститут, факультет літакобудування. Він завжди мріяв, бути ближче до зірок. У дитинстві його хоббі

було колекціонувати маленькі літаки. Після отримання диплому нині працює на оборону інженером на «Прогрестех» , м. Київ. Основним напрямком діяльності «Прогрестех» Україна є інженірингові та консультаційні послуги в галузі авіабудування, технологій аеропортів і цивільного будівництва. Максим пішов по стопам свого старшого брата, поступив ХАІ, факультет літакобудування (бюджет). Він теж мріє про будівництво літаків.

Віriamo у майбутнє своїх учнів!

Пишаємося здобутками у спорті нашого футболіста Татьяненка Вадима , учня 6-А класу. Для нього спорт то його захоплення, яке вже поступово переростає у високу майстерність і можливо і вплине на професійний вибір у майбутнього. Ще в дитячому садку наш Вадим мріяв про футбол. Тоді улюбленою іграшкою став для нього м'яч. З 6 років він став ходити до футбольної команди ДЮСШ м. Оріхова. З початкової школи він уже чудово знається на футболі. Для нього і в парку місце знайдеться для футболу. Під час воєнного стану, в евакуації, у м. Запоріжжі , він теж знайшов місце і час для футболу. Вадим став ходити на тренування не тільки до футбольної команди ДЮСШ м. Оріхова (де він до речі ще й капітан цієї команди), а ще й до футбольного клубу "Титан" м. Запоріжжя. За п'ять з половиною років гри у футболі забив більше, ніж 100

голів, нагороджений 23 медалями, 17 дипломами і 20 кубками!!! Мріє стати відомим футболістом . Сумлінний, наполегливий , вправний і допитливий хлопчина зростає. З усіх навчальних дисциплін у нашій школі він має лише відмінні результати. А що вже до загальнолюдських якостей , то як і всі здобувачі освіти закладу, тримає рівняння на хороші життєві приклади академіка В.А.Лазаряна. Число нагод учня все зростає!

Хочу розповісти і про Артема Стратія, учня 10 класу, відмінника навчання, сім'я якого евакуйована у село Лукашеве, Запорізького району. До війни Артем відвідував шкільний музичний гурток, проявив вокальні здібності. Тимчасово перемістившись у чуже село, Артем продовжує грати на гітарі, займається вокалом і є активним учасником художньої самодіяльності у Лукашівському центрі дозвілля.

Ну і згадаю хоч одну дівчинку , ученицю 4-А класу, яка евакуйована до Німеччини- Настя Кононенко. Талановита у мистецтві, гармонійна у самовиразі, патріотична у своєму образі і душі, завжди неординарно вітає нас зі святами – днем незалежності України, днем вчителя, календарними святами. Настуся активна, старанна, успішна учениця в нашій школі і в школі Німеччини. До війни Настя любила співати, в школі вона займалася вокалом, співала на святах. А зараз дуже захоплюється творити вироби з пластиліну. Творча вона в нас. Малює, вирізає. Говорить що хоче бути дизайнером чи архітектором щоб відбудувати їхній зруйнований війною будинок та місто Оріхів і зробити його ще гарнішим ніж був до війни. Хоч і за кордоном, вчить німецьку мову, але каже, що хоче більше вивчати українську мову, щоб не забути рідної мови.

Таких прикладів багато, а в обличчі названих учнів – простий взірець учня нашої школи, серцевина наших оріхів'ян, українська душа.

Віримо в Україну!

Про нашу школу та учнів, у період війни, були широкі публікації в газетах «Трудова слава» (Оріхівська) та «Миг».

Свій досвід роботи, у період воєнного стану, збагатила участю у роботі асоціації керівників ЗЗСО «Відроджені гімназії України» («ВГУ»), в якій я перебуваю 23-й рік. В захваті була від участі у форумах, від особливих екскурсій та подорожей.

Отримала психоемоційну підтримку в чудових регіонах України, які віддалені від лінії фронту.

Дорогими серцю були зустрічі та спілкування з колегами, які у близьких ситуаціях з нами, з якими складали письмові звернення до МОНУ щодо скасування наказу по фактично згортанню шкіл, які релоковані із зони активних бойових дій та з окупації. Особливо – це колеги-директори з м.

Вугледар, м.Маріуполь, м.Нова Каховка, м. Харків.

Це допомагало жити і надихати свій колектив вчителів гідно тримати наш освітянський фронт.

Незабутні конференції «ВГУ» у цей період:

-м. Тернопіль:10.10-14.10.2022 р., XXX ювілейна щорічна конференція «Виховання національної еліти – фундамент майбутнього розвитку українського суспільства» ;

-Волинь (Луцьк, Ковель і не тільки): 02-06.10.2023 р., конференція «Стратегія впровадження реформ у системі середньої освіти України та її входження в європейський освітній простір» ;

-Трускавець, Львів, Славсько, 29.01 – 2.02 2024р. «Впровадження технологій ШІ в навчально-виховний процес середніх шкіл України та в управлінську діяльність керівника закладу освіти. Використання передового досвіду від європейських колег » , а також - «Модернізація освітнього процесу за допомогою штучного інтелекту: трансформація цифрового навчального середовища для загальної середньої освіти»(Єдина школа, ТОВ-«ТАТЛ-ТЕХНОЛОДЖІ»);

-м. Київ, 29 квітня -1 травня 2024р., «Інновації в освіті: інтеграція нейронних мереж та сучасних управлінських стратегій для створення цифрового простору закладу ЗСО»;

-м.Мукачево, м.Ужгород , 24 – 28 червня 2024 р., «Використання технологій застосунків ШІ для створення сайтів закладів під ключ, інфографіки та бренд – буків. Управлінські технології ШІ для обробки масивів даних, аналітичних звітів і статистики.» ;

-«Чернівці освітні: надихаємо на досягнення» 23 – 28 вересня 2024 р.

(м.Мукачево. 2024 р.)

Переповнює серце гордість за нашу історію, красу України, за наших людей, за наших дітей. Побували ми з колегами і в школі нашого славного космонавта Леоніда Каденюка. Гарний вислів він залишив

нащадкам : «Просто будь!».

(світлина на зворотній стороні пам'ятника Леоніду Каденюку, де є ще один його вислів. Пишаюся, що у травні 2024 року я стала бабусею і назвали онучка Леонідом! В день і час його народження я стояла на подвір'ї рідної школи. Десь чуто були обстріли, а в телефонну трубку вітання від зятя...)

У складних умовах воєнного стану не лише проводимо очні консультації для учнів початкової школи у м.Запоріжжі, але й, на базі наших соціальних партнерів ,нагороджуємо переможців предметних конкурсів та олімпіад, проводимо шкільні і класні зустрічі, свята початку нового навчального року, посвяту в першокласники, новорічні свята з врученням подарунків від волонтерів, періодично проводимо педагогічні кола,

релаксуємо з вчителями незмінно у підвальному приміщенні одного і того ж самого кафе м.Запоріжжя. Тримаємося купочки, скромно відзначаємо особисті ювілеї, особливі події, наше професійне свято, початок і завершення навчального року. Це вже здається легендою...

(Педагогічне коло закладу у м.Запоріжжя.2024 рік)

Нехай все задумане здійсниться ! Продовжую сповідувати істини, що цей світ — одна команда, що неможливе можливо, просто на це потрібно трохи часу та зусиль. Вірю в силу освіти та освітянську спільноту, роблю те, що люблю всім серцем.

(Світлина зі школи. В коридорі переходу. Новобудова введена була в експлуатацію 1 вересня 2020 року. Довгі роки я домагалася вивести спортзал школи та перехід до корпусу початкової школи із 25-літнього довгобуду у сучасну НУШ. За моєю спиною на фото- стіна між коридором і моїм робочим кабінетом директора школи ...2024 рік.)

Щиро дякую долі за своїх колег, за щирі, теплі слова привітань, за підтримку і довіру на життєвому та професійному шляху.

Не знаю, що чекає мене , школу та наш педагогічний колектив 1 вересня 2025 року , але не шкодую що проходжу ці курси. Дуже змістовні, модернізовані! Усі вебінари, лекції, матеріали для роботи дуже корисні!

Бажаю усім нам, і слухачам і викладачам ЗОІППО , повну торбу здоров'я, життєвої наснаги і великої життєвої врожайності ! Тримаємо життєвий простір!.

(У переддень першовересня 2022, 2023, 2024 воєнних років традиційно розпочинаємо новий навчальний рік. Завжди святково. Квіти від батьків- приємно і зовсім не очікувано. Чужі стіни – за рідні...2024 рік).

Директор КЗ «НВК №2 ім.В.А.Лазаряна» Надія
Заїченко